

Ignacy Dec

V Światowy Kongres Filozofii Chrześcijańskiej (KUL, 20-25.08.1996)

Wrocławski Przegląd Teologiczny 4/2, 146-148

1996

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Sevres w Paryżu. Każde posiedzenie plenarne zawierało wykład podstawowy, dwa lub trzy komunikaty szczegółowe oraz czas przeznaczony na dyskusję. W ostatnim dniu miało miejsce generalne podsumowanie, dokonane przez prof. Theobalda. Prelegent pogrupował główne problemy Kościoła i teologii, właściwe dla poszczególnych regionów świata. Każdego dnia na zakończenie sesji przedpołudniowej odprawiano Mszę św. koncelebrowaną, posługując się trzema, wyżej wspomnianymi językami.

Kongres był niezwykle interesujący. Można było się zorientować w bogactwie problemów, jakimi żyją mieszkańcy naszej planety na poszczególnych kontynentach. Okazało się, że wydziały teologiczne w różnych regionach świata mają swoiste problemy, związane z specyficznymi stosunkami społeczno-politycznymi, a także religijnymi tam panującymi. Szczególnie owocne były dyskusje w czasie posiedzeń plenarnych oraz rozmowy indywidualne w kuluarach.

Ogółem w Kongresie wzięło udział 86 osób z 28 krajów świata. Z Polski było trzech przedstawicieli: ks. prof. Bogdan Cześn z PWT w Poznaniu, ks. dr Władysław Zuziak z PAT w Krakowie i ks. prof. Ignacy Dec z PFT we Wrocławiu. Następny kongres światowy odbędzie się w Europie, w Louvain, w 1999 r., zaś sekcja europejska spotka się na Malcie w 1998 r.

ks. Ignacy Dec

V ŚWIATOWY KONGRES FILOZOFII CHRZEŚCIJAŃSKIEJ (KUL, 20-25.08.1996)

Polska była w ostatnim czasie miejscem ważnych wydarzeń w dziedzinie życia filozoficznego. We wrześniu 1995 r. odbył się na Uniwersytecie Toruńskim im. Mikołaja Kopernika VI Polski Zjazd Filozoficzny, zorganizowany przez Komitet Nauk Filozoficznych Polskiej Akademii Nauk. Zjazd trwał 5 dni (5-9.09.) i zgromadził prawie 800 uczestników. Drugim wielkim wydarzeniem na polu filozofii był V Światowy Kongres Filozofii Chrześcijańskiej. Odbył się on w dniach 20-25 sierpnia 1996 r. w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Został zorganizowany przez Wydział Filozofii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego oraz World Union of Catholic Philosophical Societies. Wiodący temat Kongresu brzmiał: „Freedom in Contemporary Culture – Wolność w kulturze współczesnej”. Kongres zgromadził filozofów, myślicieli z 27 krajów świata.

Na ręce siostry prof. Zofii Zdybickiej, dziekana Wydziału Filozofii KUL, skierował Ojciec Święty Jan Paweł II z okazji Kongresu specjalny list. Czytamy w nim m.in. słowa: „Intelektualiści, zwłaszcza filozofowie, są powołani w szczególności do tego, by zgłębiać prawdę o ludzkiej wolności i przez to przyczyniać się do odpowiedzialnego korzystania z niej i budowania «kultury wolności»”. Nieco dalej zauważa, że „w kulturze współczesnej nastąpiło wyeksponowanie roli wolności przy jednoczesnym umniejszaniu roli prawdy, zwłaszcza prawdy obiektywnej na korzyść

prawdy, której twórcą jest człowiek, aż do odmówienia prawdzie jakiegokolwiek znaczenia, a nawet uznania jej roli za ograniczającą człowieka. W dziedzinie niezmiernie ważnych relacji między wolnością i prawdą oraz wolnością i dobrem istnieje w myśli współczesnej zakłócenie, które może mieć katastrofalne skutki dla obecnej i przyszłej kultury. Oderwana od prawdy i dobra wolność staje się bowiem zagrożeniem dla człowieka, bytu osobowego, a więc zdolnego do poznania prawdy i w sposób świadomy i wolny spełniającego się poprzez dobre czyny. Wolność człowieka jest wolnością ku dobru”.

Powyższe słowa Jana Pawła II zawierają kwintesencję dzisiejszego problemu wolności. Były one odczytane w auli Uniwersytetu w ramach przemówień wstępnych przez ks. abpa Józefa Kowalczyka, nuncjusza apostolskiego w Polsce. Wcześniej w kościele akademickim Mszę św. koncelebrowaną z homilią w języku francuskim sprawował ks. kard. Józef Glemp, Prymas Polski.

Oficjalnego otwarcia Kongresu dokonał ks. prof. dr hab. Stanisław Wielgus, rektor Uniwersytetu. W swojej mowie stwierdził m.in.: „Piąty Światowy Kongres Filozofii Chrześcijańskiej, poświęcony wolności we współczesnej kulturze, odbywa się w Polsce, w tym kraju, w którym od dwustu lat wolność traktowano powszechnie jako wartość cenniejszą nie tylko od chleba, lecz nawet od życia”. Wykład inauguracyjny na temat „Natura ludzkiej wolności” wygłosił o. prof. M. A. Krapiec, czołowy przedstawiciel Filozoficznej Szkoły Lubelskiej.

Struktura następnych czterech dni kongresowych była następująca: z wyjątkiem dnia drugiego, w którym miały miejsce dwie sesje generalne w Auli Uniwersyteckiej, w pozostałe dni, każdego przedpołudnia wygłaszano zwykle 4 wykłady na sesjach generalnych, zaś po południu miały miejsce wykłady w sekcjach tematycznych, których było sześć: I. Dawne i współczesne koncepcje wolności; II. Wolność – moralność – prawo; III. Wolność – społeczeństwo – polityka; IV. Wolność – nauka; V. Wolność – kultura – wychowanie; VI. Wolność – religia. Sekcję siódmą tworzyli uczestnicy, którzy posługiwali się językiem polskim. Miała ona charakter wielotematyczny. Na wykładach plenarnych oraz sekcyjnych posługiwano się trzema językami kongresowymi: angielskim, francuskim i niemieckim. Wykłady na sesjach plenarnych wygłaszali znani filozofowie doby współczesnej, z różnych kontynentów świata, m.in: R. Buttiglione, J. Seifert, A. Scola, M. Schooyans, P. van Inwagen, B. Mondin, G. Reale, G. E. Ponferrada, V. Possenti, G. Cottier, A. Rauscher, J. Ladriere i inni. Z polskich myślicieli, oprócz wyżej wymienionego o. prof. M. A. Krapca, na sesjach plenarnych wystąpili jedynie: ks. prof. Tadeusz Styczeń i prof. Władysław Stróżewski. Inni mieli wykłady lub komunikaty w ramach spotkań sekcyjnych.

Bardzo dobrą stroną Kongresu była możliwość wymiany myśli. Stosunkowo dużo czasu na dyskusję przeznaczano zarówno na sesjach plenarnych, jak i na spotkaniach w sekcjach tematycznych.

Uczestnicy Kongresu byli przyjęci przez władze miasta i województwa w ratuszu lubelskim oraz mogli uczestniczyć we wspólnej modlitwie na terenie byłego obozu zagłady w Majdanku. Codziennie była także sprawowana liturgia w języku łacińskim dla gości Kongresu w kościele akademickim. Kongres zakończyła Msza św.

sprawowana w kościele akademickim przez ks. rektora KUL z homilią ks. prof. Andrzeja Szostka.

Zamykając tę krótką relację z ważnego wydarzenia, jakim był V Światowy Kongres Filozofii Chrześcijańskiej, należy stwierdzić, iż na przestrzeni ostatnich dziesiątków lat rzeczywiście było to szczególne spotkanie na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Lubelski Kongres stworzył możliwość zobaczenia i posłuchania znakomitych ludzi, którzy uprawiają dziś filozofię chrześcijańską w różnych ośrodkach naukowych świata, a równocześnie był okazją do zaprezentowania naszej polskiej filozofii, zwłaszcza filozofii ośrodka lubelskiego, tymże gościom z zagranicy. Stało się to możliwe m.in. dzięki zastosowaniu języków kongresowych.

W sumie Kongres na pewno przyczynił się do głębszego zrozumienia wolności we współczesnej kulturze, w której żyjemy i którą współtworzymy. Kongres odbył się u kresu drugiego tysiąclecia chrześcijaństwa, kiedy prawidłowe rozumienie wolności jako syntezy prawdy i dobra, będącego istotnym sposobem osobowego działania, jest szczególnie pożądane, by człowiek nie uległ nowym zniewoleniom, ale by mógł budować w nadchodzącym stuleciu i tysiącleciu cywilizację godną człowieka, prawdziwą kulturę wolności.

ks. Ignacy Dec

XXVI WROCŁAWSKIE DNI DUSZPASTERSKIE

„Eucharystia i Wolność – 46. Międzynarodowemu Kongresowi Eucharystycznemu naprzeciw” – pod takim tytułem odbyły się w dniach 27-29 VIII br. we Wrocławiu XXVI już Wrocławskie Dni Duszpasterskie. Jak co roku zgromadziły one liczne grono wybitnych teologów i duszpasterzy, osób zakonnych i świeckich, zarówno z kraju jak i z zagranicy.

Uroczyste obrady – w obecności metropolity wrocławskiego, ks. kard. dra H. Gulbinowicza – rozpoczęto Mszą św. w archikatedrze wrocławskiej pod przewodnictwem ks. abpa dra J. Paetza, metropolity poznańskiego. On też wygłosił okolicznościową homilię, w której zwrócił uwagę na niezwykle aktualny temat 46. Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego, który odbywać się będzie w przyszłym roku we Wrocławiu.

Ks. Arcybiskup z Poznania wygłosił również jako pierwszy w auli PFT we Wrocławiu prelekcję na temat: „Kongres Eucharystyczny we Wrocławiu – «objawienie się» Kościoła Powszechnego”. Jako drugi zabrał głos ks. prof. dr hab. Cz. Bartnik z KUL. Mówił o „Chrystusie ośrodka wszechświata i historii”. Kluczem do interpretacji całej rzeczywistości jest według Objawienia chrześcijańskiego – sam Jezus Chrystus. To On i tylko On jest – zdaniem autora – prazasadą całej rzeczywistości, normą etyczną i pragmatyczną, centrum historii i kosmosu.

Szczególne związki pomiędzy Kościołem a Eucharystią oraz Eucharystię jako centralne misterium zbawczej misji Kościoła pragnął ukazać ks. prof. dr hab. Adam